

ger in pa Travuizek, sme se po vsi pravici „muzikalen biser“ imenovali, ki je vsem trem gospodom dal lepo priliko skazati se prave umetnike, in tu moramo še s posebno pohvalo imenovati g. Stöckelna, ki — zmirom na delu ta večer — je brilantni svoj part tako elegantno izvrševal, da se posebno „scherco“ te kompozicije more, kakor Nemec pravi, „ein wahres Cabinetstück“ imenovati. — Naš vrli pevski zbor pa je mično nocojšno besedo končal z Nedvedovim zborom „Zvezdi“, v kateri se je gosp. Pucihar odlikoval s svojim krasnim samospévom. — Občna zadovoljnost s Prešernovo besedo se je brala na vseh obrazih obilo zbrana občinstva.

— (Slovensko gledišče.) Šaloigra „Anti-Ksantipa“, ki se je v soboto prvič predstavljala, je v obče imela le srednjo mero vspeha. — Prihodnjo nedeljo pride na oder priljubljena burka „Faustova kapica“.

— (Koncert), ki so ga učitelji tukajšnjih ljudskih šol v soboto v Tavčarjevi internacijonalni gostilnici osnovali na korist ubogi šolski mladini za napravo zimске obleke, je donesl 140 gold. dohodka. Narodno čitalnico more veseliti, da zdaj tudi drugi posnemajo to, kar je ona pričela.

— „Cafè Valvasor“ je dal g. Schmid svoji kavarni v špitalskih ulicah imé, katero je nedavno razširil v prostorih in olepšal z elegantnim pohišjem. Če temu še dodamo to, da je kava v Schmidovi kavarni jako dobra, da ima časniki in tudi slovanski obilo, in je postrežba hvalevredna, je po vsem tem pa izpričano, da „kavarna Valvasor“ se smatrati sme za prav domačo — národno, kjer človek ni na tujem, ampak prav „med svojimi“. Pošteni Nemec je to tudi pred svetom izpričal s tem, da je svojemu etablisementu dal imé „Valvasor“.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — V zbornici poslancev se je v splošni razpravi o državnem proračunu za leto 1877. oglasilo mnogo govornikov. Med ustavoverci je največ pozornost izbudil slavofob Skene, ki je naravnost rekel: „Največ ljubav, ki nam jo ministerstvo danes skazati more, je ta, da — gre.“ Izvrstno je govoril zopet Herman, iz čegar govora priobčimo drugi pot kaj. — Zdaj se razpravljajo stroški posamesnih ministerstev. Ustavaki so veliko kričali, pa na zadnje se kaže „iz velikega oblaka le mali dež.“

— Bankina rešitev se bode odložila do onega časa, ko oba zbora, Dunajski in Peštanski, dovršita proračun za leto 1877.

— Bismarkov govor o Turških zadevah pri nekem obedu še zmirom zvonec nosi. Ustavoverci se strašno hudujejo, da se Bismark dela za milostljivega protektorja Avstrije in kaže za „kapelnika“ pri godbi proti Turku.

Iz Pešta. — Tudi Košut se je oglasil o razpravi iztočnih homatij. Vidi se, da stari agitator nič ni pozabil, pa tudi se v svojem svojevolsnem prognanstvu nič naučil.

Na jugu se pripravljajo za konferenco, ki pa bo gotovo prazno delo, ker je diplomatni kapelnik Bismark sam prepričan, da vojska med Turčijo in Rusijo mora biti; topovi so že nabiti in nihče ne bo ubranil roki, ki drži netilo nad njimi. — V prvih pogovorih so se pooblaščenci zmenili o meji med premirjem. Črna-gora pridobi sedem okrajev, Srbija Mali Zvornik, Turki pa se imajo umakniti iz Srbije. Premirje mislijo podaljšati do tje, ko bi se mir sklenil. Naprej pa se že vé, da Turčija teh pogojev ne bo sprejela.

Vabilo na naročbo „Novic“

za leto 1877.

Novo leto se bliža in ž njim čas novih naročil na časnike, tedaj tudi na „Novice“, katere prihodnje leto nastopijo 35. tečaj.

35 let! — Toliko let je pač malo časnikov doživelo v Avstriji in tudi drugod ne, in že to samo daje našemu listu častno spričalo, da vestno izpolnjuje, kar je naloga njegova: biti namreč narodu slovenskemu pomočnik v napredku gospodarskem, pospeševalec vsestranske prave omike, in voditelj v političnih vprašanjih.

In to, kar so bile „Novice“ 34 let, hočejo nepremakljivo ostati tudi vprihodnje.

Kar so po mnogoletnih skušnjah spoznale, da je pravo in dobro, to bodo dosledno trdile tudi vprihodnje; poznaje potrebnost našega ljudstva ne bodo opešale nevtrudljivo delati za njega korist, v političnih zadevah pa, neodvisne od nobene strani, nimajo vzroka niti se dobrikati na vzgor niti hliniti se na vzdol. Njim nikdar in nikoli „osebica“ ni bila prva, potlej pa še le „narod“, zato v dolgem svojem obstanku nimajo preklicati ne ene vrstice, ki so jo pisale. Značajnost je njih gëslo: redko blagó sedanjega časa!

Z izrekom pristrčne zahvale častitim prijateljem, ki so naš list podpirali s svojimi cenjenimi

dopisi, združujemo vljudno prošnjo, naj nam blage svoje podpore ne odtegnejo tudi vprihodnje, drugi pa stopijo v kolo našega delovanja.

„Novicam“ priloženi „Oglasnik“ bode, kakor dozdaj glasilo raznoterih naznanil in oklicev, ki majo romati po širocem svetu.

Naročnina „Novicam“ ostane kakor je bila dozdej:

v tiskarnici prejemane za celo leto 4 gold.

„ „ „ za pol leta 2 „

„ „ „ za četrto leta 1 „

po pošti pošiljane za celo leto 4 gold. 60 kr.

„ „ „ za pol leta 2 „ 40 kr.

„ „ „ za četrto leta 1 „ 30 kr.

Za pošiljanje na dom v Ljubljani za celo leto se plača 40 krajc. Naročnina se pošilja Blaznikovi tiskarnici v Ljubljano in to najceneje po poštnih nakaznicah (Postanweisungen), ki se dobivajo pri vsaki pošti in veljajo le 5 krajc.

Častite naročnike prosimo, naj hitijo z naročilom, da brž prvi list v redu dobijo.

Vredništvo.